

Josep Pla

L'illa ^{del castanyer} ~~de cançons~~
~~i altres històries~~

tercera sèrie de "coses vistes"

Biblioteca selecta.

Quatre paraules

Aquest llibre forma la 3ª sèrie d'escrits agrupats sota la denominació general de "Cores, vistes" i porta per títol el nom de la primera narració - "L'illa sense cairens" - per d'aquesta manera evitar la monotonia de ~~parles~~ davant de cada volum la denominació general de la sèrie. Si tot es produeix normalment seguiran a aquest volum dos altres mes - al menys - de manera que la totalitat de la sèrie formarà un conjunt de mes de mil planes de prosa narrativa.

Diré una vegada més que es tracta d'escrits de jove i tot elaborats bàsicament abans de la meua entrada en el professionalisme periodístic i lleugerament retocats ara només en l'aspecte de fer-los més intel·ligibles. L'adolescència i la primera joventut tenen la singular peculiaritat de poder-se passar del fer-se entendre amb aquell mínim de claredat que tota aspiració a la normalitat exigeix. És que també he estat jove, he patit d'aquest mal poder amb excés. Aquesta declaració podrà justificar, espero, la manipulació de que heu estat objecte, posteriorment, aquests papers, en vista a una formulació més i més neta, abrupte i lleugera.

No he tocat res, en canvi, de tot allò que podria contenir de cançons, de peculiaritat, d'impreparació i de falta de maduresa. Alguns de fer-ho hauria estat més correcte lleugar-ho tot al foc. Districtejar-los amb la barba postuma de la moderació, de l'habilitat i de la prudència hauria estat una sofisticació i un insult. La vida és una successió d'experiències successives, qüestionant, fallides certament, però d'impossible escamoteig, irreversibles. Si, és clar, tot hauria pogut ser més plausible... davant del ja està fet, però, la possibilitat són una prova il·lúria de l'esperit.

Per una raó de cronologia i de coherència, es dirà, per respecte a les modificacions que el pas del temps imprimeix a les coses, és especial-

ment indispensable recitar la afirmació que
feia fa un moment. Aquest escrit, en d'una
època determinada i el paisatge, cobertot el paísot.
per un lloc que institucions el fons d'algunes
d'aquests llocs, s'han modificat considerablement
de l'època, amb la meua gran cura per qualsevol uso.
dificació, en aquest aspecte. El paisatge de la
Roma arqueològica de 1920 era considerablement
diferent del que presenta avui, de la mateixa manera
que, per idèntiques raons, el d'avui serà d'altres dies
amb incalculable. La nostra època haurà estat espe-
cialment pràctica en ràpida i en forma, transfor-
cions. El procés d'aquests transformacions, i barbari-
en els documents literaris no sofisticats, ni que en
qualsevol altre testimoni de reconstrucció i de restauració
freda.

I ara només em cal agrair públicament als meus
lectors la excel·lent acollida que heu fet als inicis
de la publicació sistemàtica de la meua obra. Aque-
sta publicació serà promoguda en els anys vinent -
si és possible, si no és possible, ho serà més
en avant. To no té cap premsa.

J. P.

Palafugell, tardor 1950.